

procesdeltagere: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Konklusion

Artikel 39 i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som ikke foreskriver opsættende virkning for et retsmiddel iværksat til prøvelse af en afgørelse såsom den i hovedsagen omhandlede om ikke yderligere at behandle en fornyet asylansøgning.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. december 2015 — Air France-KLM, tidligere Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, tidligere Brit Air (C-289/14) mod Ministère des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'état — Frankrig)

(Forenede sager C-250/14 og C-289/14) ⁽¹⁾

(Merværdiafgift — afgiftspligtens indtræden og forfald — luftbefordring — billet, der er blevet købt, men som ikke er blevet brugt — levering af transportydelsen — udstedelse af billetten — tidspunkt for betaling af afgiften)

(2016/C 068/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'état

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Air France-KLM, tidligere Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, tidligere Brit Air (C-289/14)

Sagsøgt: Ministère des Finances et des Comptes publics

Konklusion

- 1) Artikel 2, nr. 1), og artikel 10, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 1999/59/EF af 17. juni 1999 og derefter ved Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001, skal fortolkes således, at et luftfartsselskabs udstedelse af billetter skal pålægges merværdiafgift, når de udstedte billetter ikke er blevet brugt af passagererne, og når de sidstnævnte ikke har kunnet opnå tilbagebetaling herfor.
- 2) Artikel 2, nr. 1), og artikel 10, stk. 2, første og andet afsnit, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 1999/59 og derefter ved direktiv 2001/115, skal fortolkes således, at den merværdiafgift, der i forbindelse med købet af flybilletten er blevet erlagt af en passager, som ikke har brugt sin billet, forfalder på det tidspunkt, hvor prisen for billetten modtages, uanset om det er af luftfartsselskabet selv, af tredjemand, der handler i selskabets navn eller på dets vegne, eller af tredjemand, der handler i eget navn, men for luftfartsselskabets regning.

- 3) Artikel 2, nr. 1), og artikel 10, stk. 2, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 1999/59 og derefter ved direktiv 2001/115, skal fortolkes således, at i den situation, hvor tredjemand inden for rammerne af en franchisekontrakt dels markedsfører et luftfartsselskabs billetter for selskabets regning, dels for de udstedte og udløbne billetter betaler det nævnte selskab en standardkompensation, der er beregnet som en procentdel af den årlige omsætning på de tilsvarende ruter, udgør denne kompensation et beløb, der skal pålægges afgift som modydelse til disse billetter.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014 og EUT C 261 af 11.8.2014.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. december 2015 — Gebhart Hiebler mod Walter Schlagbauer
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)**

(Sag C-293/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/123/EF — det materielle anvendelsesområde — virksomhed forbundet med udøvelse af offentlig myndighed — skorstensfejererhvervet — opgaver henhørende under brandvæsnet — territoriale begrænsninger af næringsbrevet — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse — nødvendighed — proportionalitet)

(2016/C 068/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gebhart Hiebler

Sagsøgt: Walter Schlagbauer

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at det omfatter udøvelsen af et erhverv som det i hovedsagen omhandlede skorstensfejererhverv i sin helhed, skønt dette erhverv indebærer udførelsen af ikke alene privat erhvervsvirksomhed, men ligeledes af opgaver inden for brandvæsnet.
- 2) Artikel 10, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra a), og stk. 3, i direktiv 2006/123 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som begrænser tilladelsen til at udøve skorstensfejererhvervet i sin helhed til et bestemt geografisk område, såfremt denne lovgivning ikke forfølger formålet om beskyttelse af den offentlige sundhed på en konsekvent og systematisk måde, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Artikel 15, stk. 4, i direktiv 2006/123 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sådan national lovgivning i tilfælde af, at opgaverne henhørende under brandvæsnet skal kvalificeres som opgaver forbundet med tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, for så vidt som den fastsatte territoriale begrænsning er nødvendig og står i et rimeligt forhold til udførelsen af disse opgaver under økonomisk rentable vilkår, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.